

[Alfred Hansen]

viser sig, at der er 40 pct. flere, der rejser med DSB, at det så er 40 pct., som ellers ville have kørt i bil. Det kunne jo lige så vel være, at det netop er nye kunder, man har fået med, som ellers ikke ville have kørt med toget.

Lovforslag nr. L 112 kan vi ikke støtte. Det skulle fremgå af de bemærkninger, jeg allerede er kommet med. Lovforslag nr. L 113 kan vi heller ikke støtte, men jeg vil gerne sige, at man kunne f. eks. – og det vil jeg gerne høre om SF vil være med til – kræve moms af avispapir, at avispapir belægges med moms på samme måde som andre varer. Jeg synes også, at tilskuddet til dagbladene på 150-200 mill. kr. i form af, at de får aviserne sendt billigere ud med postvæsenet, end de faktiske udgifter betinger, er den slags, der gør, at man animeres til papirspild.

Om beslutningsforslag nr. B 45 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger mener vi, at det er helt oplagt, at man bør udvikle mindre energikrævende elapparater. Vi ønsker, at der skal spares, og vi tror i og for sig på, at producenterne har så meget næse for, hvad forbrugerne ønsker at købe i disse tider med høje elpriser og med høje oliepriser. Vi mener, at elpriserne påvirker forbrugsvalget i retning af at vælge de mindst energikrævende produkter, og så behøver vi sådan set ikke at lægge ekstra afgifter på. Forslaget kan også her let blive asocialt, idet mange ældre ikke har råd til f. eks. at skifte de eksisterende hårde hvidevarer ud, og så står valget imellem at skifte ud, som de faktisk ikke har råd til, eller også betale den højere afgift, som SF lægger op til, hvis man skal have graduerede satser efter produktets forbrug af elektricitet. Vi mener ikke, at dette forslag er særlig socialt afbalanceret.

For B 42s og B 43s vedkommende skal jeg sige, at det er jo gået hen og blevet et rent skatteobjekt. Vi mener nok, at vægtafgiften skal være af en sådan størrelse, at den kan betale anlæg af veje, betale de udgifter, som man påfører f. eks. sygehuse og læger ved de trafikulykker, der finder sted, men vi finder i og for sig ikke, at det er rimeligt, at det skal være et beskatningsobjekt, på hvis skatteskrue man kan dreje uden grænser.

Med hensyn til en vægtafgiftsberegning kunne vi fra retsforbundets side godt tænke os en kilopris, sådan at man har et afgiftssystem, som bygger på ligefrem proportionali-

tet mellem vægten af køretøjet og så de penge, man skal betale i vægtafgift. Det finder vi i og for sig er rimeligt. Vi tror ikke på de hop, man har lavet nu, at hvis bilen vejer under det eller over det, skal prisen i vægtafgift være sådan. Vi mener, at afgiften skal være af en sådan størrelse, at man kan reparere vejene, og afgiften skal så beregnes ud fra, hvor meget bilen kører, for det er vel i og for sig også urimeligt, at man skal betale den samme vægtafgift, om man kører 3.000 km om året eller man kører 20.000 km om året. Så langt vil jeg gerne imødekomme SFs tanker. Jeg ved ikke, om de kan imødekomme mine ønsker om, at den bil, der kører lidt, skal betale relativt mindre end den bil, der kører meget, og det er der en fornuftig forklaring på, fordi den bil, der vejer meget og kører meget, slider også mere på vejene end den bil, der ikke vejer ret meget, og som ikke kører ret meget.

Om B 41 skal jeg sige, at vi mener ikke, det er en statsopgave at sætte indsamling af affaldsprodukter i gang. Vi mener, at det er en kommunal opgave. Selvfølgelig skal der ryddes op ud fra et forureningsmæssigt synspunkt, og hvis de enkelte kommuner og de enkelte amter ønsker, at disse affaldsprodukter skal bruges til noget nyttigt, skal de naturligvis have lov til det ud fra synspunktet om nærdemokrati og ud fra synspunktet om at decentralisere opgaver og pligter. Vi mener ikke, det er en statsopgave.

Om B 46 dette, at de faste udgifter skal dække de faktiske udgifter i forbindelse med etablering, mener vi, og derudover må man betale for det forbrug, man reelt har haft. Med disse ord har jeg nok tilkendegivet, at vi ikke kan støtte B 46, men vi har altså denne grundholdning, at de faktiske udgifter i forbindelse med etablering af sådanne anlæg passende skal dækkes ind gennem faste afgifter, og ellers synes vi, der er noget sundt i, at man betaler i forhold til, hvad man rent faktisk forbruger.

Vedrørende B 48 om vaskemaskiner og opvaskemaskiner finder vi, det er naturligt, at der findes standarder og normer ud fra sikkerhedsmæssige synspunkter. Det er vi helt enige i. I hvor høj grad man skal gøre det ud fra forbrugsmæssige synspunkter, ved jeg ikke. Man går jo langt videre her fra SFs side. Hvad vil man gøre f. eks. ved de nuværende maskiner, hvis dette forslag vedtages?